

[Forsvarsministeren.]

i Dagbladet „København“ den 29. Oktober i Aar. Af Generalens Redegørelse fremgaar det, at han aldeles ikke har været militær Raadgiver for Frits Clausen, men at han som et Led i Generalstabens Efterretningsvirksomhed har taget visse Samtaler med Frits Clausen for at komme til Kundskab om forskellige mistænkelige Forhold inden for Hæren — nærmere bestemt om et Samarbejde mellem Frits Clausen og en Kaptajn, der stod i det nazistiske Parti, og som var dette behjælpelig med Udarbejdelsen af det omtalte Hærlovsforslag. Det er af en af Efterretningssektionens daværende aktive Medarbejdere over for mig blevet bekræftet, at Generalen indgik paa at tage disse Samtaler efter Henstilling fra Efterretningssektionen for at faa et Indblik i, hvad det nazistiske Hærlovsforslag indeholdt, og navnlig hvor stærkt det byggede paa et Samarbejde med Tyskland og tog Front mod Vestmagterne.

Jeg kan hertil paa Grundlag af de i Krigsministeriet beroende Aktstykker yderligere oplyse, at man inden for Generalstaben og Efterretningssektionen med god Grund havde Mistanke til ovennævnte Kaptajn, som siden er stødt ud af Hæren. Aarsagen til, at man havde denne Mistanke til vedkommende Kaptajn, var, at det i Oktober Maaned 1938 blev Krigsministeriet bekendt, at der ved det af Kaptajnen ledede Kompagni var forsvundet følgende færdige Meddelelser:

- 1) Krigsministeriets Mobiliseringsbestemmelser,
- 2) 20de Bataillons Mobiliseringsplan,
- 3) Kompagniets Mobiliseringsplan,
- 4) 2det Eksemplar af Bataillonens Mobiliseringsplan,
- 5) 2det Eksemplar af Kompagniets Mobiliseringsplan og
- 6) 4 Sæt Lister over Kompagniets hjemsendte Styrke.

Det vil altsaa sige, at det var Planer, som indeholdt Bestemmelserne om, hvorledes man skulde gaa frem, naar Hæren skulde sættes paa Mobiliseringsfod. Forsøgene paa at faa Klarhed over, hvor disse Mobiliseringsplaner var blevet af, forblev resultatløse, selv efter at man havde iværksat en efter Forholdene paakrævet diskretionær Undersøgelse. At den paagældende Kaptajn som Kompagnichef maatte være ansvarlig for Bortkomsten, ligger i Sagens Natur, selv om de nærmere Omstændigheder ved Mobiliseringssagernes Forsvinden ikke blev opklaret. Paa Grund af Sagens manglende Opklaring fik det derfor sin Forbliven

ved en af Chefen for 3die Regiment idømt arbitrær Straf, men det siger sig selv, at Kaptajnen fra det Tidspunkt inden for Hæren var en misliebige Person, og at han blev sat under særlig Observation i den følgende Tid.

Da man senere fik Mistanke om, at det var ham, der var Nazistpartiets Medarbejder ved Udarbejdelsen af det omtalte Hærlovsforslag, turde det nærmest være en Selvfølgelighed, at Generalstaben og Generalstabens Efterretningssektion, saa snart Lejlighed bød sig, maatte gøre alt, hvad der stod i menneskelig Magt, for at blive klar over Resultatet af Samarbejdet mellem vedkommende Kaptajn og Nazistpartiet.

Dette er altsaa den reelle Baggrund for de Angreb, der er rettet mod General Gørtz for Samtalerne med Frits Clausen.

Som man af de her meddelte Fakta vil bemærke, er der i Tilfældet vedrørende Samtalerne med Frits Clausen om det nazistiske Hærlovsforslag ikke paa nogen Maade Tale om et Medarbejderskab fra Generalstabschefens Side. Havde der været det, maatte General Gørtz naturligvis ikke alene have meddelt sin nærmeste Foresatte, den kommanderende General, dette, men have indhentet direkte Tilladelse dertil. Sagen ligger som sagt i et ganske andet Plan. Det er Generalstabens Efterretningssektion, der ud fra sine Tjenestepligter har holdt en misliebige Person under Kontrol, og som i dette Øjemed har anvendt og maatte anvende Camouflagens Kunst. Naar man ved, hvilke Midler der blev bragt i Anvendelse for at indfange ikke mindst de militære Befalingsmænd i det nazistiske Net adskillige Tid inden Besættelsen, forekommer det mig at ville have været en aabenbar Pligtfor sømmelse af Generalstaben og dens Efterretningssektion ikke at benytte en gunstig Lejlighed til at komme under Vejr med, hvad der laa bag de nazistiske Militærplaner. I Slutningen af 1930erne var Generalstaben og dens Efterretningsvæsen ustandselig i Arbejde med at give Advarsler til Befalingsmændene mod de Personer, der udefra ad mange Veje søgte at faa Kontakt med Hærens Personel for at tjene Interesser, der i hvert Fald ikke var danske. Dette gjaldt eksempelvis saaledes baade Nazister og anden Form for tysk Spionage i Danmark.

Jeg er derfor ganske ude af Stand til at mobilisere den helt klingende Forargelse til under Indkøbspris, som baade her i Tinget og uden for Tinget er kommet til Orde i denne Sag, der af visse Kredse er anvendt til at sætte Gift for den nuværende kommanderende General — visse Kredse, der ud fra